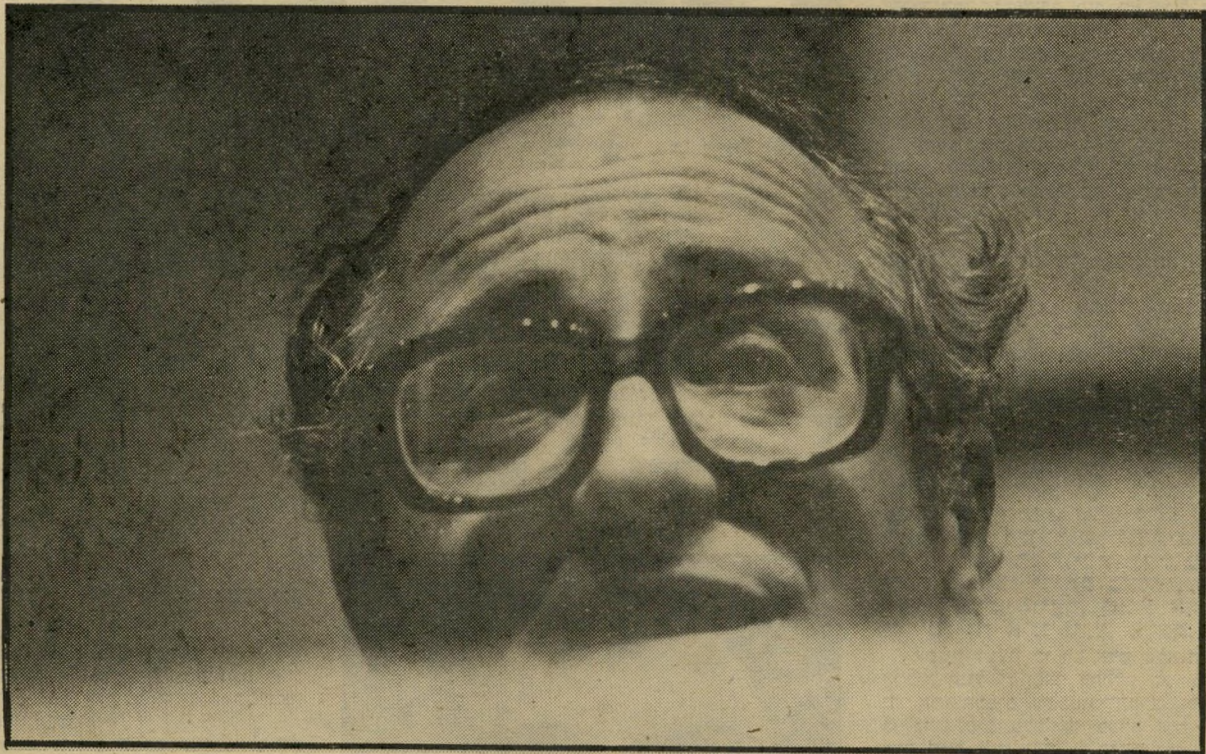

האיש שנקרא על-ידי המערך להוציא את עגלת הכלכלה מן

הבוץ - הוא האיש שעזר להכניס אותה לשם -

טוענת אסתר אלכסנדר, הכלכלנית בעלת הדיעות המהפכניות

שרהאוצר
המיועד חיים
ברשחר

ה"רפורמה" הקימה את הכורסה!

אריה
המחשך

ועדה שבן-שחר עמד בראשה. המלצות הועדה הזאת, בתחום המיסוי וחישוב תרומות השכר למיניהן, בוצעו כמעט במלואן על-ידי מאמץ, רבינוביץ, וגם על-ידי מי שבא אחריו, ממשיכו בממשלת הליכוד, שימחה ארליך. גם יגאל הורביץ לא חרג ממדיניות זאת, ואף ארידור מסי תפקידי ביניים, רק בדיבורים על שינוי ברפורמה.

לאימוצן של המלצות ועדת בן-שחר היו השלכות מרחיקות לכת על כלל התהליכים במשק הישראלי בחמש השנים האחרונות. והנה, למרות שאפשר היה לצפות כי למחרת מינויו של בן-שחר למועמדות לשר-האוצר מטעם המערך יעסקו כל-כך כלגים ועיתונאים בהרהבה בניתוח הרפורמה — שררו שקט ודממה. רק בפירוט מיקצועי אחד ניתן למצוא ניתוח מעניין של הרפורמה.

זה אינו מיקרה. העיתונאים ואנשי האקדמיה התומכים במערך ובפרס אינם מבקשים להזכיר למועמד לשר-האוצר את "חטאי ילדותו", הקרובים כל-כך להווה. גם תומכי רבין שבין העיתונאים אינם מבקשים להזכיר את הרפורמה, שהרי רבין עמד בראשה ממשה שקיבל את התוכנית הזאת. ואפילו אנשי הליכוד, שלכך אורה יכלו למצוא ברפורמה שלל רב כדי לתקוף את המערך — שותקים. הם זוכרים יפה לא רק שהם עצמם המכו באימוץ הרפורמה במרץ רב, אלא גם שהיא משרתת יפה עד עצם היום הזה את האינטרסים הכלכליים האדירים הניצבים מאחורי הליכוד, לא פחות משהיא משרתת

גים חשובים ביותר הנוגעים למינוי זה. אחד העניינים הללו נוגע להבדל המהותי שבין תפיסתו הכלכלית של בן-שחר ובין תפיסתו הכלכלית של המועמד שבן-שחר תפס את מקומו, איש בנק הפועלים, יעקב לוינסון.

אמנם, גם בהסברים המקובלים לגבי עניין זה יש מידה של אמת. אמת היא ששימועון פרס חשש מאדם בעל עוצמה פרטית גדולה כיעקב לוינסון, והעדיף על-פניו מועמד שעליו יוכל לכפות את מרווה תו. אך נראה שלא פחות משהפחידה את פרס עוצמתו הפוליטית של לוינסון, הדי-איגו אותו מאוד הצעדים הכלכליים שביקש לוינסון לנקוט כדי להבריא את המשק ולבלום את האינפלציה. צעדים אלה היו, למעשה, הכרות מילחמה נגד האינטי-רסים הכלכליים האדירים ביותר במדינה, שבמידה רבה מיוצגים היטב גם במיפוי לגת העבודה. מבחינה זו, היה הפרופסור בן-שחר מועמד נוח בהרבה. לא רק שהוא נוח לאילוף פוליטי — הוא גם יודע על איזה צד של הפרוסה מרוחה החמאה, ואת מי במשק הישראלי אסור להרגיז.

בעניין זה, של ההבדל שבין לוינסון וחב"ש, יעסוק המאמר הבא בסידרה זו. העניין השני, שלגביו קיים קשר שתי-קה מזור, הוא פעילותו בעבר של המועמד עצמו, חיים בן-שחר. חב"ש אינו בחינת פנים חדשות בשדה הכלכלה הישראלית. לא בתחום ההגות, ואף לא בתחום המעשה. בשנת 1976 התחיל שרי-האוצר דאז, יהושע רבינוביץ, בהגשת תוכנית הרפורמה במיסוי, תוכנית שאותה הגישה

רבינוביץ
המאמץ

מ אז מונה הפרופסור חיים בן-שחר כמועמד המערך למשרת שרי-האוצר, שרר קשר שתיקה מזור לגבי שני ענייני

את האינטרסים הכלכליים של המערך. ראוי להפך את קשר השתיקה הזה. (המשך בעמוד 38)